

הערות: המחזה ראה אור בהוצאת אור-עם, והמונולוג נמצא בעמודים 21-22

הקשיבי! את חושבת שאני משתגע אחר בית המסחר? את חושבת שאני מאוהב בחברה המאוחדת לייצור נעליים? את חושבת שאני מת לבזבז חמישים וחמש שנה באולם הסלוטקס הפלורסנטי הזה!? אני מעדיף שמישהו יפצח לי את המוח בגרזן - מאשר ללכת לשם בכל בוקר.

אבל אני הולך! בכל פעם שאת נכנסת וצווחת את ה"קומו עורו" המטונף הזה, "קומו עורו!" אני חושב בליבי "כמה טוב להם למתים!" אבל אני קם. אני הולך! בשביל ששים ושבעה דולר לחודש, אני מוותר על כל מה שאני חולם לעשות ולהיות אי פעם! ואת אומרת - שאני חושב על עצמי - שכל מה שאני חושב הוא רק על עצמי. ובכן, הקשיבי, לו הייתי חושב על עצמי, אמא, הייתי נמצא במקום שהוא הלך אליו (מצביע על תמונת אביו) המקום הרחוק ביותר בעולם שאפשר להגיע אליו בעזרת כלי רכב.

עזבי אמא, אני הולך לקולנוע. (הופך ציני) אני הולך למאורות חשיש! כן, מאורות חשיש, מאורות של פושעים וגנבים. הצטרפתי לכנופיה של אל קפונה. אני רוצה שכיר. אני סוחר תת-מקלע בתוך נרתיק כינור! אני מנהל רשת שלימה של בתי-זונות בעמק! קוראים לי "ההורג". "ווינגפילד ההורג". אני חי חיים כפולים: ביום - פקיד צנוע וישר בבית המסחר, ובלילה אני קיסר פרוע של העולם התחתון, אמא. אני הולך לשחק קלפים בקאזינו, אני מבזבז סכומים עצומים ליד שולחן הרולטה! אני חובש מטלית שחורה על העין, יש לי שפם מלאכותי ולפעמים אני מדביק לי פיאות ירקרקות. בהזדמנויות כאלה הם קוראים לי "אל דיאבולו", השד! אוה, הייתי יכול לספר לך סיפורים שלא יניחו לך לישון לילות שלמים! אויבי מתכננים לפוצץ את המקום הזה! הם מתכננים לבוא לילה אחד ולהקפיץ את כולנו גבוה, גבוה, עד לשמים! אני אשמח, אני אהיה מאושר עד מאוד, גם את תשמחי! את תעופי גבוה רכובה על מקל של מטאטא, מעל הרי התכלת ומעל שבעה-עשר מחזרים ג'נטלמנים! מכשפה זקנה וקשקשנית שכמותך...